
Karsu brengt veelzijdige ode aan platenicoon Ertegun

Recensie

 Hessel Fluitman

Al een jaar of tien zingt de naam van Karsu rond, de Turkse zangeres uit Amsterdam. Ze zong al in het beroemde Carnegie Concertgebouw in New York en wordt internationaal zeer gewaardeerd met haar mix van Turkse liederen, popsongs en jazzstukken. De eerste maanden van dit jaar toert ze intensief door Nederland met *Karsu sings Atlantic Records*. Heerenveen had voor Noord-Nederland de première.

Met haar viermans begeleidingsgroep geeft ze een overzicht van de muziek die de Turkse diplomatenzoon Ahmet Ertegun, oprichter van platenlabel Atlantic Records, heeft uitgebracht. Dat is in feite ondoenlijk, omdat Ertegun allerlei soorten muziek op de plaat heeft gezet. Jazz-, blues- en popartiesten als Ray Charles, The Rolling Stones, Aretha Franklin, The Bee Gees, Led Zeppelin, Eric Clapton en Cher hebben op dit label grote hits gescoord.

Informeel en met flair praat Karsu de stukken aan elkaar. Ze kon moeiteloos een prachtig geheel samenstellen. Al werden de songs niet helemaal chronologisch of passend in het verhaal gespeeld. Naar aanleiding van een ontmoeting van Ertegun met Eric Clapton speelde ze met haar eigen reden *You're so beautiful*, terwijl Clapton als lid van de supergroep Cream bij Atlantic onder contract stond. Duidelijk heel andere muziek! Gitarist

Michel Stekelenburg nam de kans waar om Claptons werk in deze song te overtreffen. Het werd een stevige, mooi zangerige solo.

Karsu wist voortdurend haar eigen inbreng in de songs te leggen terwijl die tegelijkertijd authentiek bleven. Bassist Daniël Esken speelde eerst contrabas. Zo werd de sfeer van de eerste tijd van het label mooi getroffen. Later nam hij de elektrische bas ter hand, zo de popkant van het label benadrukkend.

Drummer Yoram Vroon paste zich aan alle genres aan: het vloeiende van de jazz, het bonkige in de blues en het stevige vier-in-de-maat van de popmuziek. Zo creëerde hij de juiste sfeer voor elk nummer; zelfs bij de Turkse songs. Zo begon Karsu met een afscheidslied van Turkije. Toen ze memoreerde dat ze eind 2006 eindelijk de moed had verzameld om contact op te nemen met Ertegun, bleek dat hij net was overleden. Als eerbetoon aan hem zong ze een treurlied in haar moedertaal. Onwillekeurig gaf ze daarmee aan dat ze toch het mooist in haar moedertaal zingt. Met haar band bracht ze een jazzy groove in de grote hits van The Stones en Led Zeppelin. De songs bleven in tact, ook al mocht trompettist Randal Heye regelmatig soleren en zo het jazzy element inbrengen. *Paint it black* kreeg zelfs een flinke tik reggae mee die niet misstond.

 Karsu sings Atlantic Records door Karsu in het Posthuis Theater in Heerenveen, 130 bezoekers. Nog te zien op 21 maart in Leeuwarden en 22 maart in Drachten